

Оригінальні досягнення засновника власної наукової школи професора М.І. Беляєва та його учнів затребувані й у сьогоднішні. Запропоновані раніш концептуальні рішення, вдосконалені з урахуванням сучасних досягнень, цілком можуть бути використані і в майбутньому.

О.Г. Терешкін, д-р техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

ХОТИМ, ЧТОБЫ ПОМНИЛИ

Впервые мы увидели Михаила Ивановича в августе 1979 года на субботнике по уборке территории. (Мы были приняты на работу в Харьковский институт общественного питания с 1 августа 1979 года, в качестве ассистентов кафедры политической экономии.) Личное знакомство произошло позднее.

Н.Г. Ушакова: Когда я, начинающий преподаватель, делающий первые, еще неуверенные шаги в науке, изъявила желание работать над кандидатской диссертацией, мой непосредственный руководитель – заведующий кафедрой политической экономии Алексей Иванович Плахута настоятельно рекомендовал мне не форсировать события, и только благодаря поддержке Михаила Ивановича я получила необходимые рекомендации и в 1980 году поступила в заочную аспирантуру, в 1985 году защитила кандидатскую диссертацию.

Т.В. Андросова: Михаил Иванович активно поддерживал молодых преподавателей в их стремлении вести научные исследования и работать над кандидатскими диссертациями.

Тесные рабочие контакты с Михаилом Ивановичем у нас были во время моей работы ответственным секретарем приемной комиссии в течении нескольких лет (в период, когда Михаил Иванович возглавлял Харьковский институт общественного питания).

А перед отъездом в Монголию Михаил Иванович подписал приказ о моем назначении деканом экономического факультета.

Мы всегда будем помнить о том, какую роль сыграл Михаил Иванович в нашем профессиональном становлении. Наши научные степени и первые ученые звания мы получили при его непосредственной поддержке, и так могут сказать очень многие наши сегодняшние коллеги.

С Михаилом Ивановичем у нас были и рабочие, и личные контакты. Михаил Иванович был стремительным человеком, эффективным руководителем, таким, про которых говорят «горит на работе».

Очень хочется, чтобы мы всегда помнили о том, что фундамент тех научных достижений, которые сегодня есть у Харьковского государственного университета питания и торговли, был заложен профессором Михаилом Ивановичем Беляевым.

Т.В. Андросова, канд. экон. наук, проф. (*ХГУПТ, Харьков*)

Н.Г. Ушакова, канд. экон. наук, проф. (*ХГУПТ, Харьков*)

ПРИСВЯЧЕННЯ М.І. БЕЛЯЄВУ

Подарунок долі – це люди, яких ти зустрів на життєвому шляху, які надали тобі радість спілкування, збагатили тебе духовно, допомогли набути професію та навчили відноситись до обраної діяльності самовіддано та цілеспрямовано. Такою людиною в моєму житті є доктор технічних наук, професор, член-кореспондент ВАСГНІЛ Михайло Іванович Беляєв. 19 листопада 2018 року виповнюється 80 років з дня його народження.

Перше знайомство з цією людиною-легендою відбулося ще в студентські роки. Займаючи посаду завідуючого кафедрою, він читав нам лекції з дисципліни «Обладнання підприємств громадського харчування». Ці лекції нагадували якимось феєричне видовище, в якому інформація про обладнання перепліталась захоплюючими розповідями з власного трудового досвіду та веселими прикладами. Мабуть, тому матеріал, що викладався, був для нас завжди зрозумілим та дуже цікавим. Пройшло багато років, і вже коли сам став викладачем, я зрозумів якою харизматичністю, інтелектом та практичним досвідом потрібно володіти, щоби читати лекції на такому неперевершеному рівні!

Наступним яскравим та незабутнім враженням від спілкування з Михаилом Івановичем для мене була його промова на перших в історії нашого університету виборах ректора у 1988 році. Вразила переконливість його програми дій за всіма напрямками діяльності університету та окреслені перспективи розвитку, які були викладені в ній. Особлива увага в доповіді була приділена розвитку наукової діяльності та вихованню власних викладацьких кадрів. Співробітники тоді ще Харківського інституту громадського харчування майже одногосно обрали професора М.І. Беляєва ректором нашого вищого закладу освіти. Ми були впевнені в щасливому майбутньому інституту.